

Радиоприемник Родна песен

тип Р-III-54-4

(вариант с руски радиолампи)

Фиг. 1. Радиоприемник „Родна песен“ - общ вид

Това е продължение на серията „Ворошилов 504“ и „Гусла“, но в нов вариант на дървената кутия. Използвано е шаси от последните варианти на „Ворошилов 504С“, където създаващата проблеми радиолампа 6А8 е заменена със 6А7.

Технически данни:

1. Честотни обхвати:

КВ - $(5,8 \div 18)$ MHz, или $(16,7 \div 51,7)$ m.
СВ - $(520 \div 1550)$ kHz, или $(194 \div 578)$ m.
ДВ - $(150 \div 400)$ kHz, или $(750 \div 2000)$ m.

2. Точки за настройка:

КВ - 6,6 и 17,2 MHz, или 17,4 и 45,4 m.
СВ - 590 и 1480 kHz, или 202,6 и 508,1 m.
ДВ - 170 и 375 kHz, или 800 и 1763,5 m.

3. Междинна честота - 468 kHz

4. Чувствителност при 50 mW изходна мощност $(15 \div 40) \mu V$ за всички обхвати.
5. Избирателност по съседен канал при разстройка на сигнала от ± 10 kHz - 26 dB.
6. Избирателност по огледален канал:

КВ - 9,5 dB
СВ - 36 dB
ДВ - 18,5 dB

7. Изходна мощност при $k \leq 10\%$ - 1,5 W

8. Захранване - променливо напрежение 110, 125, 150 и 220 V

9. Точност на градуировката на скалата - не по-малка от $\pm 5\%$ за всички обхвати.
10. Изменение на честотата на осцилатора за 10 min, след 5 min предварително загряване - не по-голямо от 0,2 % .
11. Честотната характеристика на приемника позволява да се усилват сигнали с честоти от 100 до 4000 Hz с неравномерност 6 dB.

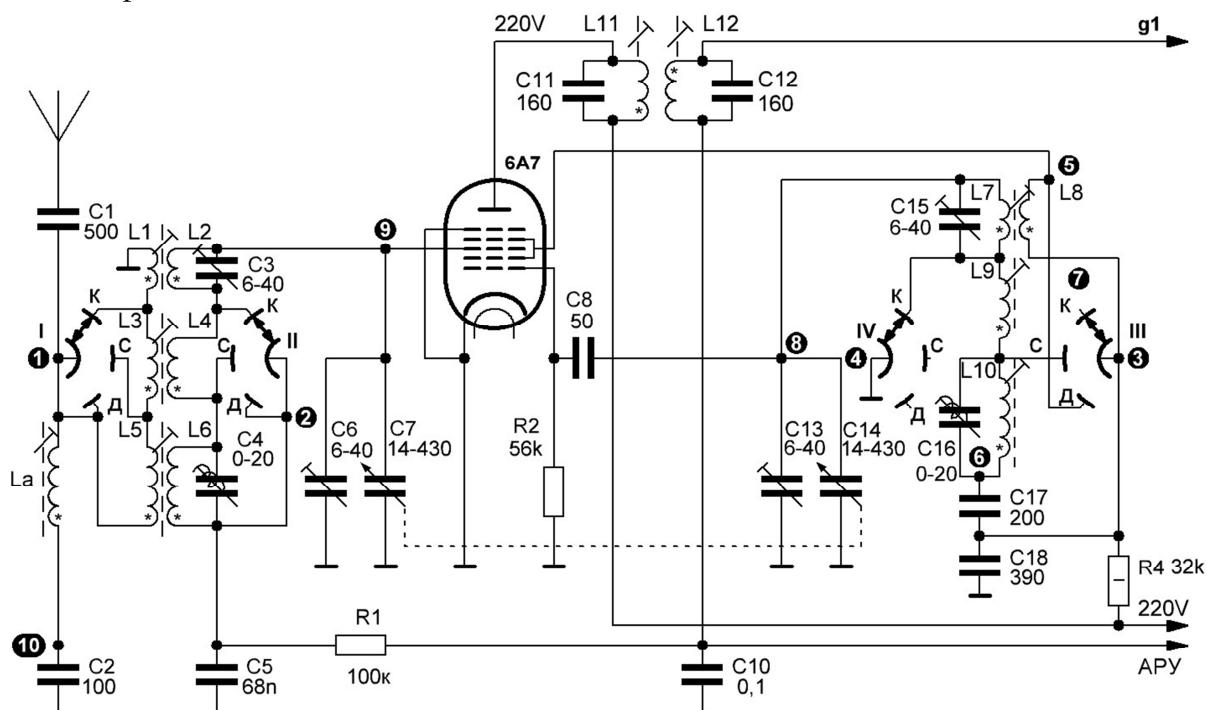
Електрическата схема:

Принципната схема на приемника е показана на фиг. 3.

(Принципната схема е същата, като на радиоприемник „Гусла“, но с някои промени в стойностите на елементите.)

В електрическо отношение „Родна песен“ представлява обикновен четирилампов суперхетеродинен приемник с три вълнови обхвата.

Принципната схема на бобинния блок е дадена на фиг. 2а, а монтажната в разгънат вид - на фиг. 2б.

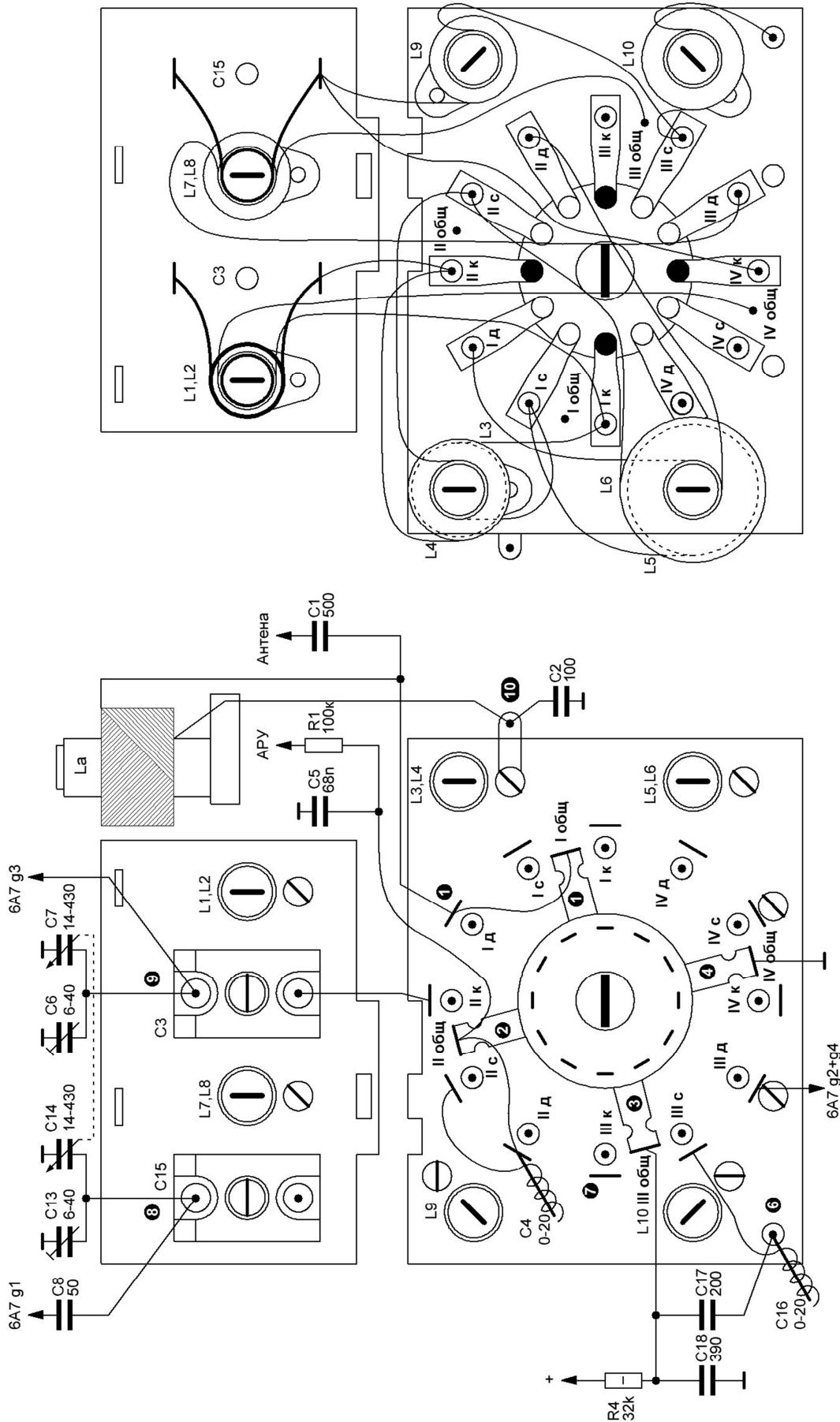

Фиг. 2а. Радиоприемник „Родна песен“ - бобинен блок - принципна схема

Както се вижда от схемата, във входа на приемника е приложена схема на индуктивна връзка между антената и решетъчния кръг за трите вълнови обхвата. Решетъчната бобина за обхват KB - L₂ има индивидуален тример за настройка C₃, разположен на горната гетинаксова платка. Подобна е ситуацията за ДВ. Тук решетъчната бобината L₆ има жичен тример (мустак), намиращ се на вертикалната платка с галетния превключвател. Бобината за СВ - L₄ няма индивидуален тример и се настройва с общия тример C₆, монтиран на променливия кондензатор. Това определя и реда за настройка на входната част - първо обхвата на СВ, а след това KB и ДВ.

Антенните бобини L₁, L₃, и L₅ са свързани сериен. За потискане на междинната честота във входа, както и за повишаване стабилността на работа на приемника за честоти, близки до междинната, е поставен филтър (серийният трептящ кръг L_a, C₂).

Особеност на схемата е, че подаването на напрежението от АРУ към първа решетка на хептода е през решетъчните бобини. Това е един доста остарял начин и почти не се използва в следвоенните радиоприемници.

Фиг. 2б. Радиоприемник „Родна песен“ - бобинен блок - разгънат вид

Схемата за KB е осцилатор с индуктивна обратна връзка в анодната верига и настройваем кръг в решетъчната. Понеже радиолампата 6A7 е без триодна система, ролята на анод на триодната система изпълняват втора и четвърта екранни решетки. Това е едно нетрадиционно свързване на тази радиолампа, тъй като по каталог обратната връзка на осцилатора е в катодната верига. Въпреки това 6A7 работи много постабилно от предшественика си 6A8.

За CB е употребена схема на триточков осцилатор (схема „Колпитц“) с капацитивен делител, образуван от осцилаторната секция на променливия кондензатор C_{14} с прилежащия му тример C_{13} и падинга на CB - C_{18} . За ДВ към C_{18} сериично се свързва и C_{17} . Настройката на осцилаторните кръгове се осъществява също с феритни сърцевини и тримери. Тримерът на CB - C_{13} , монтиран на променливия кондензатор, се използва като допълнителен капацитет за късовълновия обхват, поради което настройката на CB трябва да предхожда тази на KB. И тук тримерът за KB - C_{15} , се намира на горната платка, а „мустакът“ - C_{16} за ДВ - на страничната.

Недостатък на схемата е наличието на потенциал около 200 V спрямо корпуса (шасито) на осцилаторната секция на променливия кондензатор, което е крайно опасно при ремонт.

Галетният превключвател има четири секции и е разположен на вертикалната платка на бобинния блок.

За усилване по междинна честота се използват два междиночестотни трансформатора, включени в анодните вериги на двете радиолампи 6A7 и 6K3. И двата трансформатора работят в режим на надkritична връзка между кръговете, с което се постига добро усилване и благоприятна двугърба крива.

Схемата на детектора е обикновена и за целта се използва единият от диодите на радиолампата 6G2. В изхода му е включен филтърът - C_{23} , R_6 , C_{24} . Потенциометърът за регулиране силата на звука – R_7 , е товарното съпротивление на детектора.

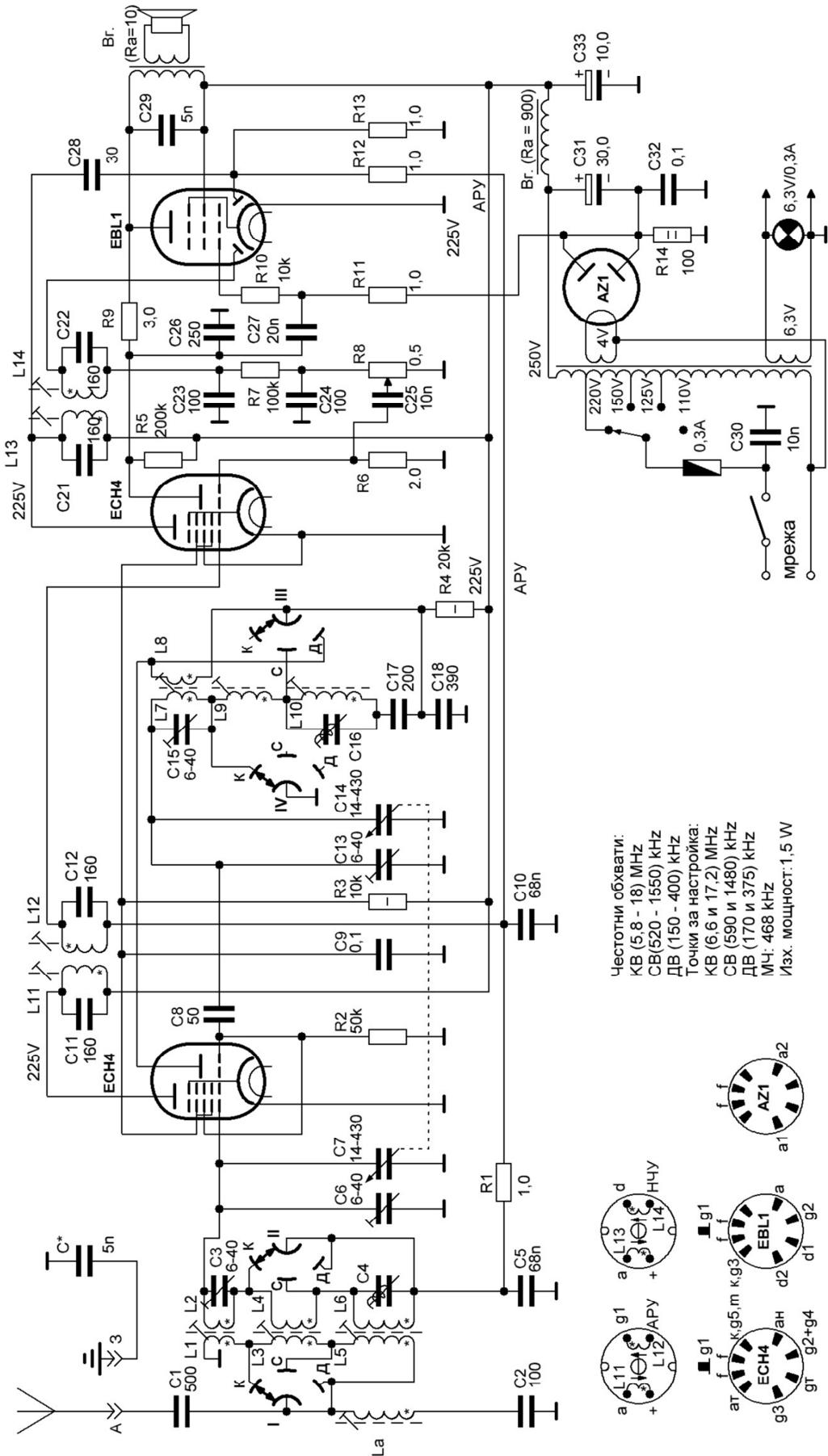
Системата за автоматично регулиране на усилването (APU) е изпълнена с втория диод на 6G2. Използвана е схема на APU със задръжка. Сигналът се взема от анода на 6K3 през кондензатора C_{27} и се изглежда от групата R_9 , C_{10} . От там постъпва през съответните елементи към първите решетки на 6A7 и 6K3. Напрежението на удръжка постъпва на диода за APU от отвод на регулируемото съпротивление R_{15} , през съпротивлението R_{11} .

За усилване на НЧ се използват триодната част на лампата 6G2 и лъчевият тетрод 6П6С. Триодът работи като усилвател на напрежение със съпротивителен товар. Необходимото отрицателно преднапрежение на управляващата му решетка се получава от протичащия решетъчен ток през съпротивлението R_8 .

Лъчевият тетрод работи като усилвател на мощност с трансформаторен товар и осигурява мощност 1,5 W при коефициент на нелинейни изкривявания $\leq 10\%$. Преднапрежението на първа решетка се взема от пада на напрежение върху съпротивлението R_{15} през утечното съпротивление R_{14} . В усилвателя е осъществена отрицателна обратна връзка със съпротивлението R_{13} .

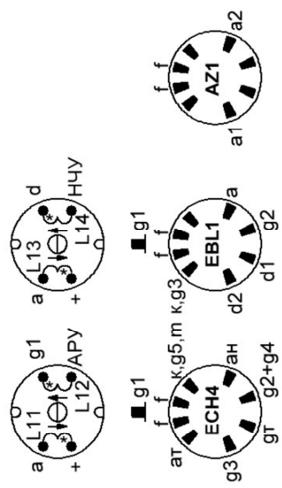
Захранването на приемника е направено автотрансформаторно, с цел да се намали обема на магнитопровода. Автотрансформаторът има изводи за 110, 125, 150 и 220 V.

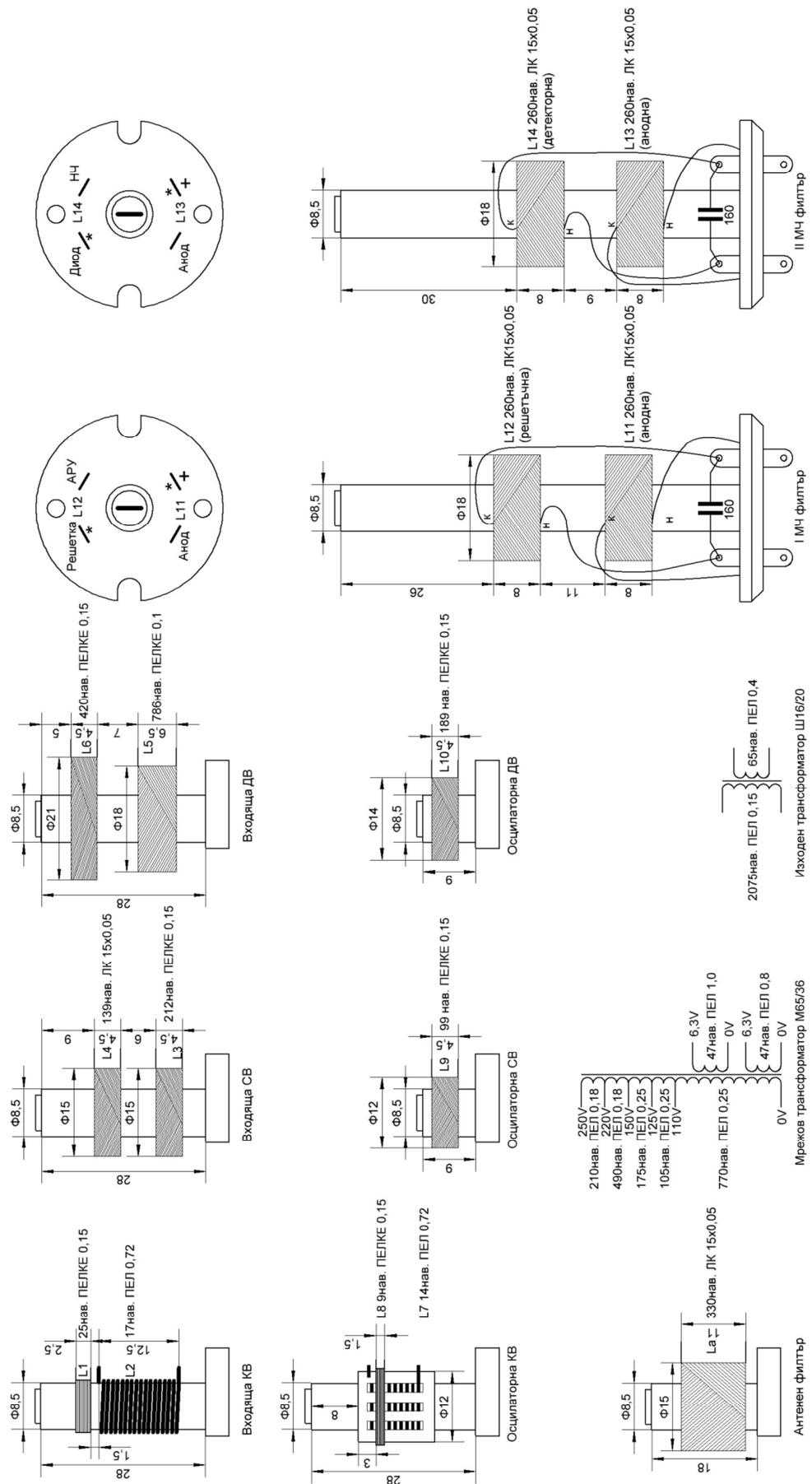
Заради автотрансформаторното захранване, изправителят е еднопътен. За изглеждане на изправеното напрежение се използва П-образен LC филтър (C_{30} , подмагнитващата намотка на високоговорителя Br, C_{31}). В анодната верига на токоизправителната радиолампа 6Ц5С е включено съпротивлението R_{16} , което предпазва изправителната лампа от токов удар, когато приемникът се включи при загрято състояние на лампите.

Фиг. 3. Радиоприемник „Родна песен“ - принципна схема

Честотни обхвати:
 KB (5,8 - 18) MHz
 CB (520 - 1550) kHz
 ДВ (150 - 400) kHz
 Точки за настройка:
 KB (6,6 и 17,2) MHz
 CB (590 и 1480) kHz
 ДВ (170 и 375) kHz
 МЧ: 468 kHz
 Извх. мощност: 1,5 W

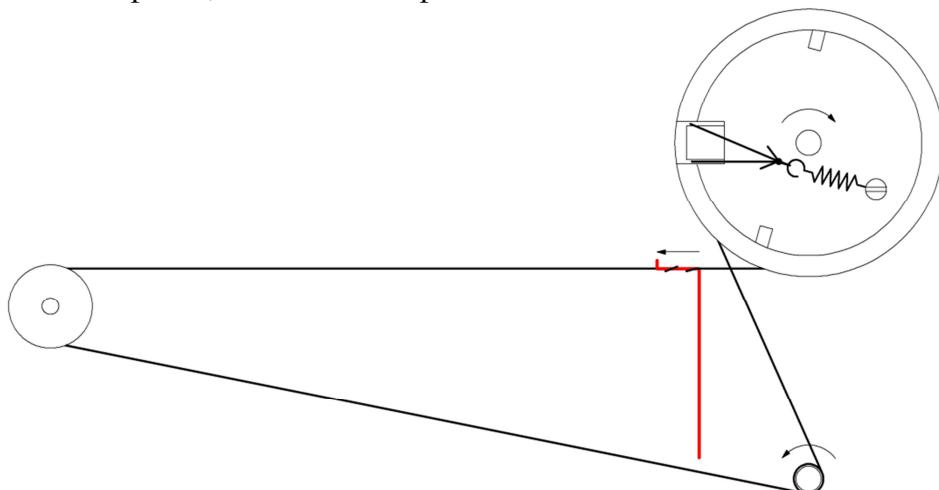
Фиг. 4. Радиоприемник „Родна песен“ - намотъчни данни

Съпротивлението R_{15} , заедно с включения паралелно филтриращ кондензатор C_{32} , осигуряват отрицателното напрежение за крайната лампа.

Тъй като при конфигурацията с руски радиолампи броят им е с една повече, единият от отворите за електролитните кондензатори е разширен и е използван за монтаж на още един цокъл. Това е наложило електролитният кондензатор C_{31} , поради липса на отвор, да бъде закрепен със скоба до променливия кондензатор.

Възпроизвеждащото устройство е електродинамичен високоговорител с мощност 1,5 W. Той е с активно съпротивление на подмагнитващата бобина около 900Ω и активно съпротивление на шпулката 10Ω .

Схемата на скалния механизъм при затворено състояние на променливия кондензатор е показана на фиг. 5, а скалата - на фиг. 6.

Фиг. 5. Радиоприемник „Родна песен“ - скален механизъм

Фиг. 6. Радиоприемник „Родна песен“ - скала

По материали от:

1. сп. Радио и телевизия, кн. 1 - 1952 г.
 2. сп. Радио и телевизия, кн. 1 - 1954 г.
 3. сп. Радио и телевизия, кн. 7 - 1958 г.
 4. сп. Радио и телевизия, кн. 2 - 1959 г.
 5. Радиоприемник „Родна песен“ тип Р-III-54-4 зав. № 0054469, произведен 1954 г.
- Обработка, актуализация и допълнения: инж. Любомир Божков 2023 г.
- инж. Б. Антов
Петър Илиев
Редакционна
М. Базитов